

Református Diákotthon Alapítvány

RO-4150 HR ODORHEI (Székelyudvarhely). str. Rákóczi nr. 17.

jud. Harghita. ROMANIA.

Tel./Fax: 0040-66-218 060. Diákok: 066-213 731.

E-mail: RDA@rda.org.soroscj.ro

Szám: 90 / 1998.

Jelentés az 1998. május 18-19-i Egyházkerületi Közgyűlés számára A Református Diákotthon Alapítvány 1997. április 28-i jelentése óta végzett tevékenységéről

Oktató tevékenységünk

A haladók számára az angoltanítást - 20 diákunk számára - a Belvárosi Egyházközség tanfolyamán oldottuk meg, úgy, hogy végre sikerült érvényt szerezni annak az évek óta fennálló presbiteri határozatnak, mely akkor született, mikor - kérésükre - visszamondtam az intézetünk segélyezésére Amerikából ígért tanár fogadását, hogy ezzel ne képezzek konkurenciát a számukra és melyért cserébe felajánlották a mi diákjaink ingyen tanítását. A többieknek és a németül tanulóknak egy hollandiai tanárnő tart heti 12 órát 8 csoport számára. Ezeken kívül diákjainknak magyar történelem előadásokat, földrajzelőadásokat, tánckört, fotókört és minden hétvégén két órás tornaterem-használatot biztosítunk. (A tornatermet az UCECOM iskolától béreljük.)

Változatlanul **támogattuk** az IKE tevékenységet. Az egyházmegyei - három napos - IKE találkozót épületünkben tartották, melyhez 40.000 lei készpénz és egyéb segítséget nyújtottunk, összesen 310.000-leinyi értékben. Az IKE-TENSING csoport heti összejöveteleit épületünkben tartotta, szerepléseit, összejöveteleit támogattuk. Az ZSEB-IKÉ-t (utcagyerek-missziót heti több órás foglalkozásokban rendszeresen végző IKE csoportot) a foglalkozásaik számára hely biztosításával, komputerünk-nyomtatónk, telefonunk és faxkészülékünk használatával, 5 köbméteres ruha segéllyel, teljes tábori felszerelés kölcsönzésével, az ágyneműjük mosatásával és a 60 fős csoportjuknak a varsági táborukba ki és beszállításának fedezésével támogattuk.

Az alkalmi adományokon kívül 6 rászoruló sokgyermekes családot támogattunk rendszeres élelmiszersegéllyel; 3 köbméter használt ruhát osztottunk szét a sokgyermekes családok között. A rokkanttolókocsik és mankók kölcsönzését is változatlan rendszerességgel végeztük.

Jelentős eseménynek számított az Erdélyi Egyházkerület Lelkészerkezletének épületünkben elszállásolt évi találkozója (110 személy). Ezt azzal támogattuk, hogy csak az ágyneműmosatás árát kértük a Lelkészerkezlet Szövetségtől, a többit ingyen biztosítottuk a számukra.

Az elmúlt évben csak két meghívást kaptunk, ezért csak két esetben **képviseltük Alapítványunkat** magyarországi rendezvényen. Az első a Dobogókőn tartott **Nemzetközi Nevelési Szakértői Konferencia**. Az itt elhangzottak vannak annyira jelentősek, hogy összegezésüket ide mellékeljem:

Néhány gondolat
AZ EGYHÁZI ISKOLÁK SZEREPE A MEGÚJULÓ TÁRSADALOMBAN
című
Nemzetközi Nevelési Szakértői Konferencia
összegezéséből

A konferenciát a magyarországi Dobogókőn 1997. május 24-28. napjain rendezte meg a Magyar Miniszterelnöki Hivatal támogatásával a Holland-Magyar Oktatásközvetítő Központ.

A külföldiek mellett minden Magyarországon vallásos alapon iskolát működtető szervezet (egyház) képviseltette magát. A történelmi Erdélyből három személyt hívtak, kik közül egyedül alulírott jelent meg.

- Nagyon nagy eredmény, hogy a különböző vallású (keresztyén és nem keresztyén) nevelők ilyen egyetértésben tudnak tárgyalni. Hatvan évvel ezelőtt ez teljességgel elképzelhetetlen lett volna.
- Közösség nélkül nincs keresztyénség és nincs boldogság. A hívő nevelők közösségére nagyon nagy szükség van, hogy közösségre nevelhessenek.
- Közös céljaink, és közös felelősségünk is a jövő iránt, melyet csak hittel lehet optimistán szemlélni.
- Bár jelenleg csak az ifjúság egyharmadát érinti a vallásos iskolahálózat, ezeknek a nevelési intézeteknek jelentősége ennél sokkal-sokkal nagyobb.
- Féltjük az oktatás-nevelés színvonalasságát, igényességét.
- Sok gondot okoz, hogy sokan a megszüntetett egykori híres iskolák szellemét-szervezetét egy-az-egyben kívánják újraéleszteni a megváltozott mai világban. Ez lehetetlenség.
- Az is gondot okoz, hogy sokan - tapasztalatok híján - ábrándképeik követelményeit kérik számon a vallásos iskoláktól.
- Iskolaszervezéskor azt is figyelembe kell venni, hogy ma már nem a falusi lakosság, hanem a városi értelmiség alkotja a hívek tömegét.
- Keresztyén szemmel nézve az oktatás és nevelés egymástól elválaszthatatlan, ezért óriásira nő a diákokotthonok szerepe.
- A gyengébb képességű és a hátrányos helyzetű ifjak sokkal könnyebben elzúllnak. A hitben nevelés támaszára nekik sokkal nagyobb szükségük van, mégis mindenki az elitképzésre törekszik. Egyházi, és nemzeti szempontból is, oda kellene erre figyelni.
- Arccal az óvodák felé ! A vallásos óvodák szívügyünket kell képezzék.
- Nem gyermekközpontú iskolát akarunk, mert nem a gyermek igényei kell meghatározzák az iskolát, hiszen az igényekre is az iskola nevel.

Székeludvarhely, 1997. június 2.

Dobai László

Ennek az összegezésnek az *Üzenet*-ben közlését megígérte Gyenge János tanácsos - főszerkesztő-helyettes, de az egyházi újságban mégsem jelent meg. A helyi lap azonban leköszölte.

A másik anyaországi rendezvény, melyen megjelentünk, az a Békésen tartott **Magyar Református Gimnáziumok I. Világtalálkozója**. Mi is négy diákkal képviseltethettük magunkat, kik a *Ki mit tud* vetélkedő *jelenet* kategóriájában III. helyezést értek el.

Változatlanul tagjai vagyunk a *Magyar Oktatási, Tudományos és Kulturális Alapítványok Egyesületének*, de részükről semmilyen meghívót nem kaptunk.

Tagjai lettünk a *Hargita Megyei Turisztikai Szövetségnek*, de ennek még nem voltak rendezvényei.

Az *Egyházkerületi Közgyűlésre* nem kaptunk meghívót és a bekért beszámoló nál is ki volt kötve, hogy max. 2. normál oldalnyi lehet. Mint köztudott, ennek ismertetése sem történt meg.

Szokásos **nyári rendezvényeink** közül az idén az **intenzív szórványkatekézis tanfolyamunk** bonyodalmakkal társult. Mivel az *Üzenet* csak nagy késéssel vállalta a felhívás leközlését, a Kerület pedig minden évben szeszélyesen küldte szét az évek óta változatlan szövegű felhívásunkat, a *Romániai Magyar Szóban* kértem egy rövidebb változatának közzétételét. Ennek ők önkényesen megváltoztatták a címét és az így félreértelmezhetővé vált felhívás sajtóbeli helyreigazítását - fegyelmeivel fenyegetés erejéig - követelte a ft. püspök úr. A helyreigazítási felszólításnak én eleget tettem, de a *Romániai Magyar Szó*, bár kommentálta az esetet, mégsem hozta le a teljes levelezést. Mivel a kérdést tisztázó levelem az egyházi sajtóban sem jelent meg, szükségesnek tartom azt ide mellékelni.

Szám:138 / 1997.

Főtiszteletű Püspök Úr !

Nagyon meglepett 1997. VII. 11.-i levele, mert azon túlmenően, hogy a bántóan félresikerült címváltoztatás engem is felháborított, egyebekben - ha odafigyelünk - semmi kifogásolnivalót nem látok.

A jóindulatilag tudatlanság számlájára írtakat is határozottan vissza kell utasítanom. Amint az eléggé ismert, én a teológia falai közül kikerülve is foglalkoztam egyházzal, és - számos írásom és egész tevékenységem egyértelműen bizonyítja, hogy a konfirmáció - a maga minden vonatkozatával - szívügyem. Kérem keresse elő az 1990. június 29.-én, püspöki beiktatásakor átadott két levelem. Az egyikben az addig az ateista hatóságok miatt "titokban" végzett szórványkatekizációs táboraimhoz kértem támogatást (részletesen leírva mindazt amit ez a levél is tartalmaz) - és szóban ígéretet is kaptam, hogy az Egyházkerület biztosítani fogja a helyet és a koszt-szállást a tábor számára, valamint Dr. Henk von de Graaf - ki akkor a holland zsinat elnöke volt - vállalta az ilyen táborok teljes anyagi terheit; a másikban pedig éppen a parókusi jog konfirmáció körüli megsértéseit teszem szóvá. Hogy mindezek csak ígéret maradtak - fölösleges emlékeztetnem -, hogy nem rajtam múlt. De én mégis három év reményteljes várakozás után, kimondottan saját erőből, az Egyházkerület által is terjesztett felhívások által mozgósítottaknak, folytattam a felkészítő táboroztatásokat és az évi jelentéseimben beszámoltam az eredményekről.

Fáj az a pusztá feltételezés is, hogy én, aki szóban, írásban és több évtized tetteiben oly szigorúan kiállok a mellett, hogy **konfirmációi fogadalmat csak ott, abban a közösségben ahol az illető éli a mindennapi életét lehet elfogadni, és ott is csak nagyon komoly és ünnepélyes keretek között a presbitérium szigorú ellenőrzése mellett** - most az egész felrúgom? Mert megjelent egy rossz című újsághír? Hát Egyházkerületünk az idén is leküldte az esperesi hivatalokhoz azt az évek óta csak a dátumokban változó részletes tájékoztatót, melyben erről a tanfolyamról értesítenek, és mely a hivatalos lapunkból - a főszerkesztő ígérete ellenére - kimaradt. Ha lehozta volna az egyházi lapunk, nem fordulok a másikhoz, de az idő szorítása lépésre kényszerített. Hogy itt rövidebben kellett fogalmazni, mint a teljesen egyértelmű egyházi verzióban, az nyilvánvaló. De nézzük meg részletesen a nem általam adott cím után következő szöveget, mi benne a kifogásolható?

Azokat szólítom meg, akik **elmaradtak a konfirmálással**. Sajnos ezeknek a száma nagyon nagy, és gyakorlatilag ezek szinte teljesen és örökre elvesztek egyházunk számára. Mert akit konfirmáló korukban nem tud lekipásztoruk és családjuk rávenni a nem túl szigorúan vett két éven át tartó heti egy felkészítő óra látogatására, az idősebb fejjel még kevésbé hajlandó beülni a kicsik közé és velük együtt két éven át órára járogatni, felkészülni és vizsgázni a presbitérium előtt. Az ilyenek várnak tehát addig míg házasságkötésre nem készülnek és jó esetben akkor a konfirmálatlanul megesketni nem hajlandó lekipásztora szigora és a házastársjelölt ösztönzése rá veszi őket, hogy néhány órai lekipásztori beszélgetés-felkészítés után, külön eljárással, megkonfirmáljanak. De ehhez is az kell, hogy református házastársjelöltet válasszon, és olyant aki még az egyházi esküvőhöz is ragaszkodik. Sajnos nagyon ritka az ilyenek száma, és, hogy ez a ritka "jobbik eset" is mennyire kínos és silány szükségmegoldás minden szempont szerint, azt fölösleges hangoztatnom.

Vagy vegyük a hirdetésben feltüntetett második feltételt: **nincs lehetősége a két éves felkészítőt végig járnia**, mert tegyük fel nincs a lakhelyén lekipásztor ki a heti egy felkészítőt rendszeresen megtartaná, vagy olyan helységben jár iskolába, hol nem tartanak ilyen felkészítőket. Mi ilyenkor a gyakorlat? Akár az iskolahelyén akár otthon vagy a nagyszülőknél eljár arra a néhány órára amelyikre éppen tud és így hozzácsapódva egy rendszeres felkészítőt végigjárt csoporthoz - lényegében felkészületlenül, mert a csoport nem igazodhat az ő kimaradozásaihoz - odaáll a presbitérium elé, kik - többnyire rosszul értelmezett megértésből - engedik meg gondolatlan fogadalmat tenni, vagy (nagyon ritkán) elutasítják mindaddig még teljességgel ki nem vénül vagy környezetváltoztatással a felkészülési feltételein nem változtat. Ez utóbbira azonban roppant csekély az esély.

Ennek a helyébe mit ajánlok és végzek én több mint egy évtizede az egyházi hatóságaink elenyészően csekély támogatása mellett?

A két éven át heti egy órát előíró, maximum 100 felkészítő órát két hétbe összesűrítve, a hasonló helyzetben levő ifjak közösségében az előírt tananyagból úgy felkészítjük a feltételeknek eleget tevőt, hogy tudhassa mit jelent az a fogadalom melynek letételére készül. Bár itt mi naponta ellenőrizzük megtanulta-e a leadott tananyagot, mégis otthon, abban a gyülekezetben amelyhez lakhelye szerint tartozik és amelyben az ő keresztyén életét élni fogja, a *presbitérium elé áll kik* - egyházi törvényeink értelmében - *megvizsgálják nemcsak tudását, hanem magatartását is*. Ha úgy gondolják, hogy indokolatlanul maradt el az otthoni felkészítőkről, egyszerűen oda sem engedik a tudásáról bizonyosságot tenni. Ha ellenben a hiányzásait megbocsátják de a tudásszintjét még egy ilyen felkészítő után sem tartják elegendőnek, megszabják neki, hogy hol, milyen körülmények között és mit kell még megtanulnia ahhoz, hogy fogadalomtételre engedjék. Ez - ismétlem - nekik a joguk és kötelességük, melyet egyáltalán nem befolyásol az, hogy nálunk van-e vagy nincs tanfolyam. Ha meg mindent rendben találnak, akkor vagy a többiekkel együtt, vagy külön - ahogy a legjobbnak látják - beveszik tőle a konfirmációs esküt.

És ha tegyük fel olyan jön el egy tanfolyamunkra, aki már otthon megkonfirmált, de újból és tömören összefoglalva hallani akarja az anyagot, ki és mit veszít ez által? (Már volt egy ilyen esetünk is.) Hiszen *itt semmilyen egyházi szertartást vagy szolgálatot nem végzünk - amire vonatkozhatna a parókusi jog, vagy bármely más egyházi törvény* - csupán csak abban a világban amikor a legkülönbébb módszerekkel a leghetetlenebb tanfolyamokat hirdetik-rendeik, az egyházunk által képesített és arra felhatalmazott szakemberekkel az egyházunk szakemberei által megállapított tananyagot nagyon előnyös módon elsajátítani segítünk azoknak akik ez iránt érdeklődnek. Egyébként még egyetlen olyan esetünk sem volt, hogy valaki ne a lakhelye szerint illetékes lekipásztora ajánlására vett volna részt tanfolyamunkon.

Úgy-e szó sincs itt arról, "hogy bárki aki nem kívánja végigjárni a két éves konfirmációi előkészítést, nálam ...két hét alatt konfirmálhat". Nagyon nagy különbség van egy felkészítő tanfolyam és egy felvétel, vagyis a tényleges konfirmáció között.

Ezt a kívánt helyesbítést az 1997. augusztus 1.-i számában közölte a Romániai Magyar Szó, de mert az egyházunk törvényeit és a helyzetet nem ismerő kommentárt is fűzött hozzá, felkértem őket tegyék közzé ezt a levelemet is.

Tisztelettel:

Székelyudvarhely, 1997. augusztus 15.

Dobai László
lelkipásztor

Bár számos szülő és több lelkipásztor dicsérete és köszönete igazolta fáradozásainknak nemcsak a szükséges, hanem az eredményes voltát is, a történetek után szűk munkacsoportunk úgy határozott, hogy egyelőre felhagyunk ezeknek az intenzív tanfolyamoknak a rendezésével

A táborhellyel kapcsolatos bonyolult és nehéz feladatok arra kényszerítettek, hogy 1997. nyarán csak egy, IKÉs csoport munkatáborát szervezzük meg az Udvarhely közeli hegyekben.

Beszámoló az 1997 aug. 5-16 között megrendezett közösségfejlesztő munkatáborról

Az eredeti tervek szerint (lásd a közzétett hirdetésünket is) a táborunk Zeteváralján a gyűjtőtó közelében állt volna. De a nagyon nagy érdeklődés a tervezett 50 főről 65 személyesre növelte a részvételt, és - főleg a budapestiek - viszolygása a primitív sátoztábori körülményektől úgy módosították terveinket, hogy a szállás és napi két fő étkezés az udvarhelyi Református Diákotthonban zajlott kitűnő civilizációs körülmények között. A tevékenység oroszán része azonban változatlanul a gyűjtőtó közelében folyt, hova naponta ingáztunk - nem kis mértékben növelve meg ezáltal a táborozás költségeit. De megérte, mert így a szinte naponta hulló eső sem zavart annyira, és a mindennapos melegvízzel-zuhanyozás feledtette a délelőttönként végzett nehéz és mocskos munkát. Az egykori gátépítők által hátrahagyott rengeteg szemetet, ideiglenes ólak maradványait és egyebeket eltakarítani sokkal kellemetlenebb volt, mint amire számítottunk. A sikerélmény azonban kárpótolt, mert a táborozás végére a furcsa szemétdomb helyét már egy alakuló futballpálya foglalta el. Élmény volt a felvetett egyházi és világi témák megvitatása is, de a legemlékezetesebbnek az a nap marad, amikor külön busszal felkerestük a Gyilkos-tavat, a Békás-szorost, a Békási-gyűjtőtavat és visszatérőben az Árcsói-fazekasvásárt.

Jó volt ismerkedni, játszani, sokfelőlről jött különböző emberekkel kapcsolatot teremteni. Megtapasztalni azt, hogy lehet játszva is dolgozni és a munka is lehet játék, csak megfelelő társaságot és hangulatot kell hozzá teremteni.

Az elmúlt év szellemi-lelki rendezvényei

A színvonalas-kedves évzáró-ünnepélyi diákszereplés, a szülői értekezlet, a *Flamingóbálnak* átkeresztelt ötletes gólyabál, a mikulási ajándékozások és egyéb bulik, a meghatóan szép karácsonyfa-ünnepély mind a szokásos módon folyt és diákjaink változatlan ötletességét, önállóságát és ügyességét dicsérik.

A múlt iskolai év jan.10-12. között megtartott- és ennek az évnek dec.19-21.között rendezett csendesnapjait áldásosnak nevezhetjük. Programjukat ide mellékelem.

Az 1996-97-es tanév csendesnapjainak műsora

1997. január 10-12

jan. 10. péntek du. 17. órától előadás: **A felelősség**
előadó: *Varga László*

11. szombat de. 10. előadás: **A türelem**
előadó: *Antal Zoltán*

du. 17. előadás: **Kitartás, állhatatosság, következetesség**
előadó: *Dr. Dobai István*

12. vasárnap de. 10. **istentisztelet** a főtéri templomban
igehirdető: *Dr. Geréb Zsolt*

du. 17. előadás: **A céltudatosság**
előadó: *Ferencz Viola*

Az előadásokat a téma kötetlen megbeszélése követi. / A csendesnapok alatt a közös étkezést az idén is biztosítjuk.
A diákokonon kívüli érdeklődőket is szeretettel fogadjuk.

CSENDESNAPOK 1997.

dec.12.péntek	18 óra	<i>Küldetés</i> videofilm Balczó András öttusázó sokszoros bajnokról - vitaindító
	20,30	vacsora I. csoport stb.
	22 óra	áhítat
	22,30	villanyoltás
dec.13.szombat	7,30	ébredtő
	8 óra	áhítat
	8,15	reggeli I. csoport
	10 óra	Emberi példaképek előadás, vita - vezeti: Mikóné, Jenei Judit
	12,30	ebéd I. csoport
kötetlen beszélgetések az előadókkal a zeneteremben és a 39-ben		
	18 óra	Bibliai példaképek előadó Varga László
	20,30	vacsora I. csoport
	22 óra	áhítat
	22,30	villanyoltás
dec. 14.vasárnap	7,30	ébredtő
	8 óra	reggeli I. csoport
	9,30	közös istentisztelet a tetőtérben(Varga L.)
	12,30	ebéd I. csoport
	16 óra	vita - vezeti Varga László
	19 óra	áhítat
	19,30	vacsora I. csoport
	20,30	szórakozás
	24 óra	villanyoltás

Keresztyén szabadegyetem:

Mivel az IKE csupán csak elenyésző érdeklődést mutatott a szabadegyetem iránt, az 1997-es szabadegyetemet, a tavalyitól eltérően, nem IKE, hanem *keresztyén* szabadegyetemként hirdettük meg. A *Biblia..* témájú hét programfelelőse Dobai László, a *Művelődéstörténet..*hetének programfelelőse Dr. Dobai István, az *Esztétika-etika...* hét programfelelőse Kállai Eszter volt.

A programfelelősök választották ki az előadások témáit és az előadókat. Nem volt szerencsés az időpont megválasztása, mert egybeesett a millicentenáriumi ünnepekkel és egy sor azt követő tudományos konferenciával. Emiatt számos előadó, vitavezető visszamondta, vagy el sem vállalta a részvételt. A résztvevők száma is a tervezett 80 helyett átlag 40 alatti volt. Így az előre meghirdetett program több módosítást is szenvedett. A *Biblia..*-hét azonos volt a tavalyival, a *Művelődéstörténet..* élénkebb és népesebb is mint az előző évi - ezt minden szempontból nagyon sikeresnek mondhatjuk, az *Esztétika-etika* csalódást okozott.

Jutalomtáboroztatásaink:

Tizenegy személyt táboroztattunk - az előző évekkel megegyező módon - 10 napon át a Velencei tónál. A táborozási költségeket a Pro Recreatione Alapítvány fedezte, az útiköltségükhöz 135 DEM értékben járult hozzá az Alapítványunk.

Tizenkét diákunk volt Budapesten egy 10 napos tanulmányi kiránduláson, a szállítási költségeket 125 DEM értékben és kosztjukat 1.200 DEM értékben Alapítványunk fedezte.

Negyvenhárom fős csoportunk, közülük 13 Hunyad megyei szórványbeli, bérelt autóbuzos cserekiránduláson vett részt Vácon és környékén egy héten át. Erre 1.530 DEM-et áldozott az Alapítványunk, melyből 463 DEM a szórványbeliekre költött összeg.

DIÁKJAINK

Tekintettel a beköltözést-kérvényezők lehetőségeinket messze meghaladó számára, de számítva a lemorzsolódásra is, 1997. szeptemberében 130 gyermeket vettünk fel a már régen közzé tett pontozásos rendszerünk szerint.

Diákjaink területi megoszlása:

HELYSÉG	FIÚ	LEÁNY	ÖSSZES
1. ALSÓSÓFALVA	3	3	6
0) BÁGY	1	-	1
1) BALÁNBÁNYA	-	2	2
2) BÖLÖN	-	2	2
3) BRASSÓ	-	1	1
4) CSATÓSZEG	-	1	1
5) CSEKEFALVA	-	1	1
6) CSÍKSZENTSIMON	2	1	3
7) CSÍKSZEREDA	1	8	9
8) DARÓC	-	1	1
9) DERZS	-	2	2
10) DITRÓ-OROTVA	-	2	2
11) ERDŐFÜLE	-	1	1
12) ERDŐSZENTGYÖRGY	-	1	1
13) ETÉD	-	1	1
14) FARCÁD	1	1	2
15) FARKASLAKA	1	3	4
16) FIRTOSMARTONOS	1	-	1
17) GYEPESFALU	1	-	1
18) GYERGYÓREMETE	-	1	1
19) GYERGYÓSZENTMIKLÓS	-	8	8
20) HÉDERFÁJA	2	1	3
21) HOMORÓDREMETE	3	2	5
22) HOMORÓDSZENTPÁL	-	1	1
23) HOMORÓDSZENTMÁRTON	2	-	2
24) ILENCFALVA	-	1	1
25) IVÓ	2	-	2
26) KÁPOLNÁSFALU	-	2	2
27) KECSET	2	-	2
28) KÉKES	2	-	2
29) KERESZTÚR	2	17	19
30) KUTYFALVA	-	1	1
31) MAROSHÉVÍZ	1	-	1
32) MAROSVÁSÁRHELY	-	1	1
33) NYÁRÁDREMETE	1	-	1
34) OROSZHEGY	-	1	1
35) PARAJD	2	9	11
36) RÉGEN	1	-	1
37) SEPSISZENTGYÖRGY	-	1	1
38) SIKASZÓ	1	1	2
39) SZÁRHEGY	-	1	1
40) SZÉKELYUDVARHELY	2	-	2
41) SZÉKELYSZENTEGYHÁZA	2	2	4
42) SZÉKELYSZENTLÉLEK	-	1	1
43) SZÉKELYSZENTMÁRTON	-	1	1
44) SZOVÁTA	4	2	6
45) ÜLKE	1	-	1
46) ÜRMÖS	-	1	1
47) VARGYAS	-	1	1
48) ZETELAKA	2	-	2

ÖSSZESEN	41	89	130
-----------------	-----------	-----------	------------

Diákjaink vallási megoszlása:

	FIÚ	LEÁNY	ÖSSZES
REFORMÁTUS	23	38	61
KATOLIKUS	12	31	43
UNITÁRIUS	6	18	24
EVANGÉLIKUS	-	2	2
ÖSSZES	41	89	130

Az iskolánkénti megoszlás:

	FIÚ	LEÁNY	ÖSSZES
BÁNYAI JÁNOS	6	-	6
BENEDEK ELEK	1	39	40
B. E. REFORMÁTUS	3	12	15
DR. IMRE DOMOKOS.	1	3	4
TAMÁSI ÁRON	5	9	14
MEZŐGAZDASÁGI	9	3	12
PALLÓ IMRE	7	13	20
TOMPA LÁSZLÓ	8	7	15
MARIN PEDA	-	1	1
KÓS KÁROLY	-	2	2
BETHLEN G. ált. isk.	1	-	1
ÖSSZES	41	89	130

Osztályonkénti megoszlás:

OSZTÁLY	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	ÖSSZES
FIÚ	6	4	3	2	7	10	9	1	41
LEÁNY	2	5	-	3	26	17	26	9	89
ÖSSZESEN	8	9	3	5	33	27	35	10	130

Kiköltözöttek táblázata:

	ÖNKÉNT	ELTANÁCSOLVA	KICSAPVA	ÖSSZES
FIÚ	6	-	2	8
LEÁNY	17	3	4	24
ÖSSZES	23	3	6	32

Az 1996. szeptemberétől a régen bentlakó diákjaink ellenszenvé az újak iránt, valamint a jobb és idősebb diákjainknak az "önmaguk függetlenítése" minden szabály és fegyelemtől - mely függetlenítést erős betyárösszetartással védelmeztek - komoly feszültséget keltett, amint ezt az előző jelentésben is érintettük. A karácsony-körüli hangulat, sajnos, csak időszakosan enyhített ezen. Amint e társaságból az egyiket - figyelmeztetés után is elkövetett, megbocsáthatatlanul súlyos vétkéért kicsaptuk, néhány általuk becsült tanár biztatására hallgatva és támogatását igénybe véve, szolidaritásból, az egész társaság kiköltözött (8 leány). Magukkal vittek néhány igazán értékes embert is, mégis, kiköltözésükkel sokat javult az intézetünkbeli hangulat, sőt, hiába próbálták a hazugság legvadabb eszközeit is igénybe véve lehetlenné tenni Diákotthonunkat, nem értek el számottevő eredményt.

Szolidaritást, egyébként, jó ügy mellett is tanúsított ifjúságunk, amikor két ízben is szép számmal kivonult a "Csereháti ügyünk"-et támogatni.

30 **ösztöndíjas diákunk** van; 2- szociális ösztöndíjas, 2- teljes ösztöndíjas, 7- háromnegyed ösztöndíjas, 10- feles és 9- negyed ösztöndíjat kapó tanuló. Egy teljes ösztöndíj értéke 35 DEM. Kiosztódik havonta 577,5 DEM értékű ösztöndíj. Minden diákunk tekintélyes ruhasegély ajándékot is kapott. Ez, természetesen nincs beleszámolva a lentebbi költségekbe.

A diákjainkra ez év alatt elköltöttünk 16.178 DEM-et, a diákok befizettek 6.382 DEM-et ez az év során. Egy gyermek tehát belekerül havonta 13,48 DEM-be és ugyan ez a gyermek befizet 5,3 DEM-et havonta. A fennmaradó havi 8,16 DEM-et az Alapítványunknak kell előteremtenie minden diákunk számára.

Az 1997-es évben 8 **pályázatot adtunk be**, melyből elfogadtak 4-et.

Az 1997-es év **pénztári mérlege:** múlt évi pénztármaradvány - 10.751 DEM

Bevétel - 27.064 DEM,   Kiadás - 24.380 DEM,   Egyenleg - 13.435 DEM

A püspökség ismételt **ellenőrzési** szándékairól értesülve, 1997. október 23-ra ismét felkértük Szabó Brandt Péter egyházkerületi pénzügyi ellenőrt, hogy mint általunk megbízott szakértő segítse a Makkai János mérnök, kerületi igazgatótanácsos, Ferencz Viola tanárnő és Szígyártó Miklós lelkipásztor alapítványi tagokból álló belső ellenőrző bizottságunk munkáját. Sajnos Szígyártó nem tudott jelen lenni a bizottságban, de a bizottság nélküle is el tudta végezni munkáját. Idézem az ellenőrzési jegyzőkönyv utolsó mondatát: "Az ellenőrző bizottság a pénzügyi-gazdasági ellenőrzést az egyházi és állami rendelkezések és törvények alapján végezte és mindent szabályos rendben talált."

Az 1996. december 20.-án megvett Zeteváraljai telken a nyári munkatábor alatt némi rendet raktunk és megkezdtük a sportpályák kialakítását, de az ott található épületek sorsát még nem sikerült tisztázni. A bukaresti Minisztériumban is jártunk ez ügyben, de oly magas árat kérnek értük, hogy annak tizedét sem éri meg. Ezért perben kértük az épületek lebontását, eltakarítását.

A Polgármesteri Hivatal perben kényszerített, hogy a pincénken engedjük átvezetni az utca végében levő C. tömbházak számára szükséges központi fűtés és melegvízvezetékét. Amellett, hogy ez a C. tömbházak számára is a legrosszabb megoldás, a mi pincénk jórésztét használhatatlanná teszi. Ezért fellebbeztünk. A pert a megyei és a felsőbb bíróságon is megnyertük. A fűtési idény lejártakor kérni fogjuk a csövek kiszerezését.

A Zsigmondtelepi Iskolába táborozási bér fejében beszerelt vízvezeték ügye nem mozdult előbbre. Sem kifizetni nem akarják az általunk oda befektetett értéket, sem a szerződés szerinti táborozásainkat engedni. A per elkerülhetetlennek látszik.

Az épületünk földszintjének pere Vásárhelyről visszakerült Csíkszeredába. Az országos RMDSZ támogatását kérve sikerült úgy kiegyezni az alperessel, hogy kb.600 millió leiért és az egyik C. tömbház földszintjének irodákká alakítása ellenében megkaphatjuk a földszintet, hogy ott végre beindíthassuk a nagyon hiányzó saját étkezdénket. Ennek a hatalmas összegnek előteremtése érdekében minden szóba jöhető megtettünk, többek között egyházkerületünk Igazgatótanácsához is fordultunk és most a Nagytiszteletű Egyházkerületi Közgyűlést is felkérjük segítsen, hogy a mi tulajdonunkban levő épületünknek ezt az egyedül idegen kézen levő, számunkra létfontosságú részét is megvehessük.

Székelyudvarhely, 1998. május 6.

Dobai László

elnök